

berettigede Klage, men, da jeg paa den anden Side gif ud fra den Forudsætning, at der ikke hos Rigsdagen vilde være Tilbøielighed til i det Hele at gaae videre i Udelsen af en saadan extraordinair Bevilling som den, der her er Tale om, saa maatte jeg see, om der ikke i nogen anden Retning var Grund til muligt at kunne forsøge paa atter at indvinde, hvad der herved maatte udredes mere, og da forekom det mig aldeles klart, at der efter Lovens Grundprincip, der, som udtalt, ikke er at hve Bederslag for Arbeidet, men at give en aldeles extraordinair Understøttelse, var den ganske simple Udvei aaben, som ogsaa har været omtalt her paa Rigsdagen, hvor der for samme har høvet sig mange og vægtige Stemmer, nemlig at udelukke de Ugifte og dem, der ikke ere Familieforsørgere, og tillige at foretage den ringe Modification i Skalaen, der er bragt i Forslag, og som jeg troer af Alle vil findes at være ganske billig og hensigtsmæssig. Derved lykkedes det ved en Gjennemsnitsberegning at bringe det dertil, at jeg i det Hele kan erklære, at den Udgift, der vil være en Følge af nærværende Lovudkastis Vedtagelse, vil, paa det Allernærmeste og saa nær, som det ved en foreløbig Beregning er muligt at afgjøre det, blive aldeles den samme, som den, der af Rigsdagen blev bevilget ved Loven af 4de Januar 1854.

Alberti: Det forekommer mig, at det foreliggende Lovudkast er langt simplere i dets Indhold og i dets Behandling, end det er blevet fremstillet her i Thinget i Aften, navnlig af den ærede Taler, der begyndte Forhandlingerne. Jeg vilde nemlig for mit Bedkommende ikke have taget Ordet, naar det ikke af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Broberg) var blevet udtalt, at der i dette Lovudkast maatte søges et Argument for Nødvendigheden af et Slags systematisk Forhøielse af Embedsmændenes Lønninger i det Hele. Jeg troer, at denne Anskuelse ikke blot er uberettiget, men tillige ligefrem strider imod dette lille Lovudkastis Historie. Da den første Lov af denne Bessaffenhed kom frem her i Rigsdagen, da blev den ene støttet paa, at de særegne Tidomsstandigheder gjorde Forhøielse i Lønningerne eller overordentlige Lønningstilslæg

nødvendige for visse Embedsmænd. Der var dengang ikke Tale om, at der paa Bunden af denne Sag skulde ligge det Princip, at man nødvendigvis maatte forhøie Gagerne op gennem alle Charger; det blev slet ikke omtalt dengang fra nogen af Siderne. Naar nu det samme Udcast omtrent i samme Stikfelse kommer tilbage, saa troer jeg, at det er naturligt at opfatte Sagen paa samme Maade, som da den kom frem første Gang i Rigsdagen forrige Aar. Dette Udcast er i mine Dine ikke Andet end et Spørgsmaal til Rigsdagen, om den anser de Forhold, der eksisterede ifjor, for ogsaa nu at være tilstede i en saadan Grad, at man billigt vil maag indrømme visse mindre belastede Embedsmænd omtrent det samme Tillæg, som de fik i Aaret 1853 til 1854. Andet troer jeg ikke det er, og Andet vil jeg ikke see dert. Dersom der skulde sees noget Andet i dette Udcast, dersom det navnlig skulde have den Betydning, som den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Broberg) syntes at ville lægge dert, saa vilde jeg stemme imod Loven i sin Heelhed. Jeg veed rigtignok ikke hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 3die Valgfreds (Broberg) forstaaer ved det, som han kalder en gjennemgribende Reform af Embedsmændenes Lønning. Vel henholder han sig jo rigtignok til Finantsministeren, men jeg troer heller ikke, at den ærede Finantsminister har givet nogen videre Forklaring af denne sin Udtalelse. Den forstaaes imidlertid maaskee af mig paa en anden Maade, end de fleste forstaae den, navnlig de Embedsmænd, som staae udenfor Thinget. Naar man taler her om en gjennemgribende Reform af Embedsmændenes Lønning, saa troer jeg, at derunder maa henføres ikke blot en Forhøielse i Gagerne, men jeg troer, at der derunder maa i mangfoldige Tilfælde ogsaa henføres en Formindskelse i Lønningerne. Dersom man f. Ex. ikke tager med under denne Reform af Embedsmændenes Gagering de geistlige og juridiske Embedsmænd, der leve af Sportler eller ubestemte Indtægter, saa siger jeg, at Reformen ikke er gjennemgribende. Der ligge to store Classer af Embedsgageringer, om hvilke det ofte nok har været ud-